

POSTANOWIENIE

Dnia 30 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Stanisław Stankiewicz

w sprawie **M. P.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 30 grudnia 2024 r.,
zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu
Apelacyjnego w Łodzi z dnia 18 marca 2024 r., sygn. akt II AKa 301/23, o odmowie
przyjęcia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi
z dnia 29 lutego 2024 r., sygn. akt II AKa 301/23,
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 466 § 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł :

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 13 lipca 2023 r.,
sygn. akt III K 9/23, M. P. został uznany za winnego popełnienia zarzucanych mu
czynów, za które (przy przyjęciu czynu ciągłego) na podstawie art.19 § 1 k.k. w zw.
z art. 286 § 1 k.k. orzeczono wobec niego karę 10 miesięcy pozbawienia wolności
oraz grzywny 100 stawek dziennych, każda po 20 zł, przy czym wykonanie kary
pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby 3 lat.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, po rozpoznaniu apelacji wniesionych przez
obrońców innych oskarżonych oraz prokuratora, wyrokiem z dnia 29 lutego 2024 r.,
sygn. akt II AKa 301/23, zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

W dniu 14 marca 2024 r. do Biura Podawczego Sądu Apelacyjnego w Łodzi
wpłynął wniosek M. P. (data nadania - 11 marca 2024 r.) o sporządzenie

pisemnego uzasadnienia wyroku wydanego w sprawie II AKa 301/23 oraz doręczenie odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem.

Zarządzeniem z dnia 18 marca 2024 r. Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Łodzi, na podstawie art. 524 § 1 k.p.k. oraz art. 457 § 2 k.p.k. w zw. z art. 422 k.p.k., odmówił przyjęcia wniosku M. P. o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 29 lutego 2024 r., w sprawie II AKa 301/23. W uzasadnieniu zarządzenia podniesiono, że przedmiotowy wniosek został złożony przez skazanego w dniu 11 marca 2024 r., a zatem po upływie 7- dniowego terminu zawitego.

Na powyższe zarządzenie zażalenie złożył M. P. . Autor środka odwoławczego wskazał, że w toku postępowania przed Sądem Apelacyjnym nie został uwzględnione jego wnioski o ustanowienie obrońcy z urzędu i odroczenie rozprawy oraz podkreślił, że zamierzał złożyć „szerokie wyjaśnienia”, zaś „powodem braku złożenia wyjaśnień przed Sądem w Piotrkowie Trybunalskim było błędne przekonania, iż osoba niewinna nie musi składać wyjaśnień, narzucone przez obrońcę”. Skarżący podniósł także, że „sprawa w zakresie której prowadzone jest postępowanie dotyczy Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim”, „jej rozstrzyganie przez Sąd z tego samego okręgu jest wątpliwe” i stąd zachodzi potrzeba „złożenia skargi kasacyjnej”.

W konkluzji autor zażalenia wniósł o „zobowiązanie Sądu Apelacyjnego w Łodzi do sporządzenia uzasadnienia do wyroku w sprawie II AKa 301/23 oraz o zobowiązanie Sądu Apelacyjnego w Łodzi do jego doręczenia”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie było merytorycznie zasadne i nie zasługiwało na uwzględnienie.

Całokształt zaprezentowanej we wniesionym środku odwoławczym argumentacji nie podważał, będącego istotą niniejszego postępowania, faktu niezachowania przez skazanego siedmiodniowego terminu, o którym mowa w art. 422 § 1 zd. 1 k.p.k. W myśl przywołanego przepisu w terminie zawitym 7 dni od daty ogłoszenia wyroku, strona może złożyć wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku. Analiza akt przedmiotowej sprawy wykazała,

wbrew odmiennym twierdzeniom zażalenia, że okoliczność przekroczenia przez skazanego powyższego terminu jawi się jako oczywista.

Przede wszystkim zauważyć należy, że w realiach niniejszej sprawy, sąd nie był zobligowany do doręczenia odpisu wyroku A. P. (art. 422 § 2a k.p.k.). Obowiązek doręczenia odpisu wyroku oskarżonemu pozbawionemu wolności, zgodnie z przywołanym przepisem, powstaje tylko wtedy, gdy nie ma on obrońcy i - pomimo złożenia wniosku o doprowadzenie go na termin rozprawy, na którym ogłoszono wyrok - nie był obecny podczas ogłoszenia wyroku, termin wymieniony w § 1 biegnie od daty doręczenia mu wyroku. Zresztą okoliczności tej autor zażalenia w ogóle nie akcentuje. Merytoryczna zawartość środka odwoławczego wskazuje natomiast na to, że skarżący eksponuje elementy mające dowodzić, iż przebieg rozprawy apelacyjnej był nieprawidłowy, gdyż nie zostały uwzględnione jego wnioski. Te argumenty w niniejszym postępowaniu incydentalnym są jednak irrelewantne, gdyż pozostają w zupełnym oderwaniu od przedmiotu zaskarżonego zarządzenia. Autor zażalenia w ogóle nie odnosi się do kwestii oczywistego uchybienia terminowi zawitemu do złożenia stosownego wniosku, zupełnie bagatelizując podstawę prawną zaskarżonego zarządzenia oraz motywy rozstrzygnięcia zawarte w jego uzasadnieniu. Przede wszystkim skarżący nie podejmuje nawet próby wykazania, że adekwatny wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego, został przez niego złożony w dniu 11 marca 2024 r., z zachowaniem ustawowego terminu. Tak skonstruowany i wniesiony środek zaskarżenia nie mógł zatem odnieść zamierzonego przez jego autora skutku.

W tym stanie rzeczy uchybienie wskazanemu terminowi i złożenie wniosku o uzasadnienie wyroku po jego upływie, determinowało wydanie zaskarżonego zarządzenia. W takim bowiem wypadku na prezesie sądu, przewodniczącym wydziału lub innym uprawnionym podmiocie, spoczywa obowiązek odmowy przyjęcia wniosku, do czego obliguje treść art. 422 § 3 k.p.k.

W świetle powyższego zaskarżona decyzja Przewodniczącego Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 18 marca 2024 r., o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 29 czerwca 2024 r., w sprawie II AKa 301/23, była zatem merytorycznie zasadna i

nie zachodziły żadne racjonalne przesłanki do zanegowania prawidłowości tego rozstrzygnięcia.

Na marginesie należy jedynie zauważyć, że oczywista omyłką pisarską w przywołanej w zaskarżonym zarządzeniu dacie wydania wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi w sprawie II AKa 301/23 („21 lutego 2024 r.”) winna być sprostowana w drodze adekwatnego zarządzenia.

Mając powyższe względy na uwadze Sąd Najwyższy, orzekł jak w sentencji.

[J.J.]

[a.ł]